

Skatteutskottets utlåtande 2023/24:SkU16

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till direktiv om internprissättning

Sammanfattning

Utskottet anser att kommissionens förslag strider mot subsidiaritetsprincipen och föreslår i enlighet med 10 kap. 3 § riksdagsordningen att riksdagen lämnar ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande.

Utskottet välkomnar kommissionens ambition att öka förutsebarheten vid beskattningen och minska antalet situationer av dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning samt att därigenom minska antalet tvister och efterlevnads-kostnader för företagen.

Utskottet noterar att armlängdsprincipen, som är den rådande internationella standarden för att fastställa en korrekt internprissättning, har utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). OECD har vidare under många år utvecklat riktlinjer för internprissättning. OECD:s riktlinjer, som inte är bindande, är ett dynamiskt regelverk som utvecklas över tid och som också uppdateras regelbundet.

Utskottet anser att frågan om internprissättning, trots sin gränsöverskridande natur, är global och kräver en global lösning. Utskottet delar regeringens bedömning att det finns en risk för att en kodifiering av armlängdsprincipen i EU kommer att medföra att den flexibilitet som är nödvändig för en ändamålsenlig tillämpning av principen går förlorad och att detta i sin tur, stick i stäv med kommissionens angivna mål i förslaget, leder till en ökad rättsosäkerhet, ett ökat antal tvister och ökade efterlevnads-kostnader för företagen.

Utskottet vill betona att grundprincipen om medlemsstaternas befogenhet på skatteområdet måste värnas när det gäller direkta skatter. Det faller inom varje medlemsstats nationella kompetens att säkra välfärden genom att ta ut och använda skatteintäkter på ett lämpligt sätt. Nyttan av att ha harmoniserade

regler måste därför vägas mot medlemsstaternas befogenheter och möjligheten att införa och behålla egna nationella regler.

OECD:s riktlinjer för internprissättning, som tjänar som vägledning för skatteadministrationer och företag vid tillämpningen av armlängdsprincipen, har stor genomslagskraft globalt. Det är enligt utskottet centralt att varje medlemsstat själv får avgöra hur man vill förhålla sig till dessa.

Prövade förslag

Kommissionens förslag till rådets direktiv om internprissättning (COM(2023) 529).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning.....	5
Bakgrund	5
Förslagets huvudsakliga innehåll.....	6
Utskottets prövning.....	10
Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till direktiv om internprissättning	10
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över prövade förslag	14
<i>Bilaga 2</i>	
Motiverat yttrande från Sveriges riksdag.....	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till direktiv om internprissättning

Riksdagen beslutar att lämna ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som framgår av utskottets förslag i bilaga 2.

Stockholm den 18 januari 2024

På skatteutskottets vägnar

Niklas Karlsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Niklas Karlsson (S), Per Söderlund (SD), Boriana Åberg (M), Hanna Westerén (S), Eric Westroth (SD), Patrik Björck (S), Fredrik Ahlstedt (M), Ida Ekeröth Clausson (S), David Lång (SD), Marie Nicholson (M), Ilona Szatmári Waldau (V), Cecilia Engström (KD), Helena Lindahl (C), Bo Broman (SD), Annika Hirvonen (MP), Martin Melin (L) och Peder Björk (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Kommissionen presenterade den 12 september 2023 ett direktivförslag om internprissättning.

Riksdagen ska enligt 9 kap. 20 § riksdagsordningen pröva om ett utkast till en lagstiftningsakt inom Europeiska unionen strider mot subsidiaritetsprincipen. Enligt subsidiaritetsprincipen ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på vare sig central, regional eller lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Inom ramen för prövningen är det möjligt att använda ett proportionalitetstest. Enligt proportionalitetsprincipen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Kammaren ska enligt 10 kap. 2 § riksdagsordningen hänvisa ett utkast till lagstiftningsakt till det berörda utskottet för prövning. Om ett utkast strider mot subsidiaritetsprincipen ska utskottet lämna ett utlåtande till kammaren med förslag om att riksdagen ska lämna ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande.

Kammaren hänvisade det aktuella ärendet till skatteutskottet den 15 november 2023. Tidsfristen för att lämna ett motiverat yttrande löper ut den 26 januari 2024. Regeringen har informerat om sin bedömning av tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i ärendet i faktapromemoria 2023/24:FPM9 Direktiv om internprissättning. I samband med utskottets sammanträde den 5 oktober 2023 informerade statssekreterare Carolina Lindholm med medarbetare från Finansdepartementet utskottets ledamöter om frågan.

Bakgrund

Förslag till rådets direktiv om internprissättning presenterades av kommissionen den 12 september 2023.

Förslaget är en del av paketet för inkomstbeskattning för företag i Europa (Business in Europe: Framework for Income Taxation, BEFIT). Paketet innehåller, förutom detta förslag, ett separat förslag som syftar till att lägga fram gemensamma regler för beräkning av skattebasen för stora koncerner i EU (Proposal for a Council Directive on Business in Europe: Framework for Income Taxation COM(2023) 532 final).

En stor del av den globala handeln utgörs av internationella överföringar inom multinationella koncerner. Sådana överföringar kallas koncerninterna transaktioner. Dessa transaktioner styrs inte nödvändigtvis av marknadskrafter utan påverkas också av gemensamma intressen för koncernen som helhet.

Eftersom företag beskattas på bolagsnivå kommer priset och andra förhållanden i koncerninterna transaktioner att påverka inblandade bolags skattemässiga resultat. Det är därför viktigt att fastställa ett korrekt pris för sådana koncerninterna transaktioner. Internprissättning är den generella termen för prissättningen av transaktioner mellan företag i intressegemenskap.

Den rådande internationella standarden för att fastställa en korrekt internprissättning är armlängdsprincipen, som har utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Enligt armlängdsprincipen ska priser och andra villkor vid gränsöverskridande transaktioner mellan företag i intressegemenskap överensstämma med de priser och villkor som i motsvarande situation skulle ha avtalats mellan oberoende företag. De flesta jurisdiktioner har någon form av kodifiering av armlängdsprincipen i sin interna rätt. Armlängdsprincipen kommer också normalt sett till uttryck i skatteavtal som jurisdiktioner har ingått med varandra genom en artikel baserad på artikel 9 i OECD:s modellavtal för beskattning av inkomst och kapital. Sedan lång tid har OECD även utvecklat riktlinjer för internprissättning. Dessa riktlinjer syftar till att ge vägledning åt företag och skattemyndigheter när de ska tillämpa armlängdsprincipen för att på så sätt minska antalet tvister om internprissättning. OECD:s riktlinjer i sig själva är dock inte bindande.

På EU-nivå är reglerna för internprissättning inte harmoniserade genom lagstiftningsakter. Kommissionen anför att medlemsstaternas syn på vilken roll och status OECD:s riktlinjer för internprissättning har skiljer sig åt trots att nästan alla EU-medlemsstater också är medlemmar i OECD, och därmed har åtagit sig att följa OECD:s principer och rekommendationer. Kommissionen anser vidare att medlemsstaternas möjligheter att tolka och tillämpa OECD:s riktlinjer för internprissättning skapar komplexitet och en ojämn spelplan för företag, samt att internprissättningens komplexitet och medlemsstaternas olika genomförande av armlängdsprincipen i intern rätt ger upphov till problem i form av vinstförflyttningar och skatteundandragande, skattetvister och dubbelbeskattning samt höga kostnader för regelefterlevnad. Enligt kommissionen hindrar detta den gemensamma marknadens funktions-sätt.

Förslagets huvudsakliga innehåll

Syftet med kommissionens förslag är att öka förutsebarheten vid beskattningen och minska förekomsten av situationer av dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning samt att därigenom minska antalet tvister och tillkommande efterlevnadskostnader. Detta syfte är tänkt att uppnås genom att införliva armlängdsprincipen i EU-rätten, harmonisera viktiga internprissättningsregler, förtydliga rollen och statusen för OECD:s riktlinjer för internprissättning, samt skapa möjligheter att etablera enhetliga bindande regler inom EU i fråga om specifika internprissättningsområden.

Förslaget kan delas upp i tre delar. Den första delen handlar om armlängdsprincipen och konsekvenser av principens tillämpning, den andra delen tar upp grundläggande gemensamma delar som är relevanta vid tillämpningen av armlängdsprincipen och den tredje delen innehåller en mekanism för att införa ytterligare enhetliga regler inom angivna områden för att förenkla och skapa förutsebarhet för skattskyldiga när det gäller tolkningen och tillämpningen av armlängdsprincipen.

Armlängdsprincipen

I förslaget anges att när villkoren i gränsöverskridande koncerninterna transaktioner inte är i enlighet med armlängdsprincipen ska villkoren justeras för att återspegla vad som skulle ha avtalats mellan oberoende parter i motsvarande situation, och vinsterna beskattas därefter. Eftersom reglerna gäller mellan företag i intressegemenskap innehåller förslaget en definition av intressegemenskap. Enligt förslaget ska ett fast driftställe anses vara i intressegemenskap med det företag som driftstället är en del av. Detta innebär att armlängdsprincipen också ska tillämpas i fråga om gränsöverskridande bolagsinterna överföringar mellan ett fast driftställe och andra delar av företaget som det fasta driftstället tillhör. Om endast den ena staten gör en internprissättningsjustering av en transaktion kan dubbelbeskattning komma att uppstå. För att undanröja sådan dubbelbeskattning ska medlemsstaterna ha en lämplig mekanism för att möjliggöra motsvarande inkomstjusteringar. I vissa fall finns det dock legitima skäl att inte tillåta en motsvarande inkomstjustering, t.ex. om skattemyndigheten i den stat som ska göra en motsvarande inkomstjustering inte anser att prissättningsjusteringen i det andra staten överensstämmer med armlängdsprincipen. För att undvika dubbelbeskattning och tvister mellan stater ska det finnas en gemensam hållning till i vilka situationer företag ska tillåtas göra, och medlemsstaterna erkänna, s.k. kompensationsjusteringar.

Gemensamma grundläggande element

För att få en enhetlig tolkning och tillämpning av armlängdsprincipen föreslår kommissionen att medlemsstaternas inställning till ett antal olika gemensamma grundläggande element ska harmoniseras. Förslaget innebär att OECD:s riktlinjer för internprissättning kodifieras när det gäller dessa grundläggande element.

Nedan redogörs kort för de grundläggande gemensamma element som föreslås harmoniseras genom att medlemsstaterna ska säkerställa att vissa grundkrav uppfylls.

Tillämpningen av armlängdsprincipen ska utgå från en noggrann avgränsning av den faktiska transaktionen som ska prissättas. Detta innebär att de kommersiella och finansiella relationerna mellan parterna ska identifieras. Denna avgränsning omfattar att skapa sig en förståelse för industrin i vilken

parterna är verksamma och analyser av hur företagen opererar i transaktionen och de ekonomiskt relevanta förhållandena i den koncerninterna transaktionen avseende form och substans.

Armlängdspriset i en koncernintern transaktion ska bestämmas med stöd av någon av de fem etablerade prissättningsmetoderna, eller, om ingen av de fem etablerade prissättningsmetoderna är lämpliga, en annan metod eller teknik som ger ett pålitligt armlängdsmässigt utfall. Avsikten med val av metod ska alltid vara att hitta den mest lämpliga metoden för den specifika transaktionen. Eftersom armlängdsprincipen utgår från att transaktionen ska överensstämma med vad som skulle ha avtalats mellan oberoende parter i motsvarande situation ska transaktionen i fråga vara jämförbar med transaktioner mellan oberoende parter.

Vid bedömningen av om transaktioner är jämförbara ska ekonomiskt relevanta omständigheter beaktas. För att transaktionerna ska anses jämförbara ska dessa omständigheter antingen vara jämförbara eller inte anses påverka priset på ett sätt som inte kan justeras för. De ekonomiskt relevanta omständigheter som avses är transaktionens avtalsförhållanden, vilka funktioner parterna utför, tillgångar de använder och risker de åtar sig i transaktionen, beskaffenheten av varan som överförs eller tjänsten som tillhandahållits, ekonomiska omständigheter hos parterna och på marknaden där parterna opererar samt affärsstrategier som parterna följer.

I situationer då tillämpningen av en prissättningsmetod ger ett spann av värden ska det armlängdsmässiga spannet bestämmas till interkvartilsspannet av dessa värden. Följden av detta är att armlängdspriset endast i undantagsfall ska justeras om priset ligger inom interkvartilsspannet. Om däremot priset ligger utanför interkvartilsspannet ska priset i normalfallet justeras till medianen. De skattskyldiga ska ha tillräckligt med information och analys tillgängliga för att medlemsstaternas skattemyndigheter ska kunna verifiera att villkoren i koncerninterna transaktioner överensstämmer med armlängdsprincipen.

Tillämpning av armlängdsprincipen och framtida enhetliga regler inom specifika områden

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av armlängdsprincipen ska den senaste versionen av OECD:s riktlinjer för internprissättning vara bindande när armlängdsprincipen tillämpas i medlemsstaterna.

Eftersom OECD:s riktlinjer för internprissättning kontinuerligt uppdateras ska förfarandet i artikel 218 punkt 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt säkerställa att det är den senaste versionen av OECD:s riktlinjer för internprissättning som är bindande. Kommissionen kan vidare enligt förslaget föreslå ändringar av direktivet för att återspegla ändringar i OECD:s riktlinjer.

För att uppnå syftet med ökad förutsebarhet för skattskyldiga föreslås att det införs ytterligare gemensamma bindande regler på internprissättningsområdet införs med stöd av bindande genomförandeakter som ska ge skattskyldiga en tydlig bild av vad skattemyndigheter i EU anser är godtagbart i specifika transaktioner. Genomförandeakterna kan enligt förslaget även innefatta s.k. safe harbour-regler som ska minska den administrativa bördan och antalet tvister.

Kommissionen anför vidare att genomförandeakter på området kan vara känsligt eftersom det finns en nära koppling till nationella befogenheter i fråga om direkt skatt, fördelning och utövande av beskattningsrätt under bi- och multilaterala avtal för att undvika dubbelbeskattning samt finansiell påverkan på medlemsstaternas skattebaser. Befogenheten att anta beslut enligt direktivet ska därför tilldelas rådet, efter förslag från kommissionen.

Utskottets prövning

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till direktiv om internprissättning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen beslutar att lämna ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som framgår av utskottets förslag i bilaga 2.

Subsidiaritetsprincipen

Innebörden av subsidiaritetsprincipen framgår av artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen. Enligt subsidiaritetsprincipen ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på vare sig central, regional eller lokal nivå, och därför på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Inom ramen för prövningen är det möjligt att använda ett proportionalitetstest. Enligt proportionalitetsprincipen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördraget.

Kommissionens bedömning

Kommissionen anser att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen och menar att problemets gränsöverskridande karaktär kräver ett gemensamt initiativ som omfattar hela den inre marknaden. Eftersom internprissättning till sin natur är gränsöverskridande kan frågan bara hanteras genom åtgärder på EU-nivå. Åtgärder på nationell nivå som inte koordineras kommer endast att leda till fragmentering av det legala ramverket för internprissättning och innebära att de önskade resultaten inte uppnås.

Kommissionen anger vidare att förslaget inte går utöver den minsta skyddsnivån för den inre marknaden och därför är förenligt med proportionalitetsprincipen. Kommissionen anser att förslaget säkerställer ett enhetligt förhållningssätt till de centrala principerna för internprissättning och tillför riktade regler för de specifika transaktioner som anses ge mest värde till EU. En enhetlig standard för armlängdsprincipen och ett mer harmoniserat förhållningssätt till internprissättning borde enligt kommissionen resultera i mindre fragmenterad tolkning och tillämpning av armlängdsprincipen i EU, vilket i sin tur borde minska tvister och efterlevnadskostnader för företag i EU.

Regeringens ståndpunkt

Det är generellt sett positivt med åtgärder som förbättrar förutsebarheten vid beskattningen och minskar förekomsten av dubbelbeskattningssituationer eftersom sådana åtgärder kan minska tvister och efterlevnadskostnader för både företag och skattemyndigheter. Sådana åtgärder kan också förbättra den inre marknadens funktionssätt.

När det gäller det nu aktuella direktivförslaget delar regeringen dock inte kommissionens problembeskrivning. Tvister om internprissättning är förvisso inte ovanliga, men oftast nås, särskilt inom EU, en lösning genom ömsesidiga överenskommelser enligt skatteavtal som innebär att dubbelbeskattning undanröjs eller lindras.

Regeringen delar inte heller bedömningen att tvister rörande internprissättning inom EU generellt uppkommer på grund av att medlemsstaterna har kodifierat armlängdsprincipen på olika sätt. Armlängdsprincipen är inte exakt, utan endast en övergripande princip som ska ligga till grund för att tillse att rätt skatt betalas i rätt land. Förhållandena i det enskilda fallet är avgörande för tolkningen och tillämpningen av armlängdsprincipen, samt bedömningen av armlängdsmässiga villkor i varje koncernintern transaktion. Dessa förhållanden måste bedömas avseende både den ifrågasvarande situationen och den jämförbara situationen som oberoende parter befinner sig i. Bedömningarna är en central del av armlängdsprincipen och att bedömningskillnader uppstår kan troligen inte avhjälpas genom en mer harmoniserad kodifiering av armlängdsprincipen.

Regeringens bedömning är att EU:s medlemsstater redan i dag har en likartad tolkning och tillämpning av armlängdsprincipen och att tvister om internprissättning oftast grundar sig i att stater bedömer förhållandena i det specifika fallet, utifrån vilka armlängdsprincipen ska tillämpas, olika. Mot bakgrund härav ifrågasätter regeringen att en harmoniserad kodifiering av armlängdsprincipen leder till att förutsebarheten vid beskattningen förbättras och förekomsten av dubbelbeskattningssituationer minskar.

Armlängdsprincipen är en internationellt accepterad princip som inte bara gäller inom EU. Att armlängdsprincipen fungerar som den ska är lika betydelsefullt för handel med tredje land. En långtgående harmonisering av armlängdsprincipen inom EU kan begränsa armlängdsprincipens flexibilitet i medlemsstaterna på ett sätt som minskar möjligheterna att nå ömsesidiga överenskommelser med tredje land. Detta kan i sin tur leda till att medlemsstaterna inte kan undanröja dubbelbeskattning i dessa fall vilket skulle motverka förslagets syfte.

Regeringen anser sammantaget att det kan ifrågasättas om det finns behov av EU-reglering på detta område.

Regeringens bedömning av förslagets förenlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Subsidiaritetsprincipen

Regeringen ifrågasätter förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen. Regeringen delar visserligen kommissionens bedömning att internprissättning är gränsöverskridande till sin natur. Däremot delar regeringen inte uppfattningen att det i sin tur innebär att frågan bara kan hanteras genom åtgärder på EU-nivå. Internprissättning är en global fråga och lösningar på eventuella problem borde sökas globalt inom OECD eller OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS. Till skillnad från vad kommissionen anför, innebär internprissättningens gränsöverskridande natur att bindande lagstiftning på EU-nivå riskerar att skapa fler problem än vad den löser. Detta eftersom en tvingande kodifiering av armlängdsprincipen riskerar att begränsa armlängdsprincipens flexibilitet i medlemsstaterna. Detta kan i sin tur försvåra lösningar globalt, både i generella termer och i specifika fall.

Proportionalitetsprincipen

Regeringen ifrågasätter förslagets förenlighet med proportionalitetsprincipen. Det ligger i armlängdsprincipen grundläggande tillämpning att först bedöma omständigheterna i den specifika transaktionen och därefter bedöma om omständigheter i andra transaktioner är jämförbara. Dessa bedömningar kan skilja sig åt även om reglerna för armlängdsprincipen är detaljerat harmoniserade. Det är alltså tveksamt om förslaget kommer att minska dubbelbeskattning och tvister. Även om kodifieringen skulle leda till ett mer harmoniserat förhållningssätt till armlängdsprincipen inom EU, är det inte säkert att det förhållningssättet skulle delas globalt. Däremot skulle medlemsstaterna vara begränsade i sin flexibilitet vid förhandlingar med tredje land oavsett om det gäller armlängdsprincipen som sådan, eller i ett specifikt fall. Denna bristande flexibilitet skulle i sin tur riskera att leda till att färre dubbelbeskattningssituationer mellan medlemsstater och tredje länder kan lösas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar kommissionens ambition att öka förutsebarheten vid beskattningen och minska antalet situationer av dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning samt att därigenom minska antalet tvister och efterlevnads-kostnader för företagen.

Kommissionens förslag innebär i huvudsak att armlängdsprincipen införlivas i EU-rätten, att centrala internprissättningsregler harmoniseras, att det skapas en möjlighet till ytterligare harmonisering av specifika internprissättningsfrågor och att den roll och den status som OECD:s riktlinjer för internprissättning har förtydligas.

Utskottet noterar att armlängdsprincipen, som är den rådande internationella standarden för att fastställa en korrekt internprissättning, har utarbetats av OECD. OECD har vidare under många år utvecklat riktlinjer för internprissättning. OECD:s riktlinjer, som inte är bindande, är ett dynamiskt regelverk som utvecklas över tid och som också uppdateras regelbundet.

Utskottet anser att frågan om internprissättning, trots sin gränsöverskridande natur, är global och kräver en global lösning. Utskottet delar regeringens bedömning att det finns en risk för att en kodifiering av armlängdsprincipen i EU kommer att medföra att den flexibilitet som är nödvändig för en ändamålsenlig tillämpning av principen går förlorad och att detta i sin tur, stick i stäv med kommissionens angivna mål i förslaget, leder till en ökad rättsosäkerhet, ett ökat antal tvister och ökade efterlevnads-kostnader för företagen.

Utskottet vill betona att grundprincipen om medlemsstaternas befogenhet på skatteområdet måste värnas när det gäller direkta skatter. Det faller inom varje medlemsstats nationella kompetens att säkra välfärden genom att ta ut skatter och använda skatteintäkter på ett lämpligt sätt. Nyttan av att ha harmoniserade regler måste därför vägas mot medlemsstaternas befogenheter och möjligheten att införa och behålla egna nationella regler.

OECD:s riktlinjer för internprissättning, som tjänar som vägledning för skatteadministrationer och företag vid tillämpningen av armlängdsprincipen, har stor genomslagskraft globalt. Det är enligt utskottet centralt att varje medlemsstat själv får avgöra hur man vill förhålla sig till dessa.

Mot bakgrund av det anförda anser utskottet att kommissionens förslag strider mot subsidiaritetsprincipen. Utskottet föreslår därför att riksdagen lämnar ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 2.

BILAGA 1

Förteckning över prövade förslag

Kommissionens förslag till rådets direktiv om internprissättning (COM(2023) 529).

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen välkomnar kommissionens ambition att öka förutsebarheten vid beskattningen och minska antalet situationer av dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning samt att därigenom minska antalet tvister och efterlevnads-kostnader för företagen.

Kommissionens förslag innebär i huvudsak att armlängdsprincipen införlivas i EU-rätten, att centrala internprissättningsregler harmoniseras, att det skapas en möjlighet till ytterligare harmonisering av specifika internprissättningsfrågor och att den roll och den status som OECD:s riktlinjer för internprissättning har förtydligas.

Riksdagen noterar att armlängdsprincipen, som är den rådande internationella standarden för att fastställa en korrekt internprissättning, har utarbetats av OECD. OECD har vidare under många år utvecklat riktlinjer för internprissättning. OECD:s riktlinjer, som inte är bindande, är ett dynamiskt regelverk som utvecklas över tid och som också uppdateras regelbundet.

Riksdagen anser att frågan om internprissättning, trots sin gränsöverskridande natur, är global och kräver en global lösning. Riksdagen delar regeringens bedömning att det finns en risk för att en kodifiering av armlängdsprincipen i EU kommer att medföra att den flexibilitet som är nödvändig för en ändamålsenlig tillämpning av principen går förlorad och att detta i sin tur, stick i stäv med kommissionens angivna mål i förslaget, leder till en ökad rättsosäkerhet, ett ökat antal tvister och ökade efterlevnads-kostnader för företagen.

Riksdagen vill betona att grundprincipen om medlemsstaternas befogenhet på skatteområdet måste värnas när det gäller direkta skatter. Det faller inom varje medlemsstats nationella kompetens att säkra välfärden genom att ta ut skatter och använda skatteintäkter på ett lämpligt sätt. Nyttan av att ha harmoniserade regler måste därför vägas mot medlemsstaternas befogenheter och möjligheten att införa och behålla egna nationella regler.

OECD:s riktlinjer för internprissättning, som tjänar som vägledning för skatteadministrationer och företag vid tillämpningen av armlängdsprincipen, har stor genomslagskraft globalt. Det är enligt riksdagen centralt att varje medlemsstat själv får avgöra hur man vill förhålla sig till dessa.

Mot bakgrund av det anförda anser riksdagen att kommissionens förslag strider mot subsidiaritetsprincipen.